



TEXTPRO 4.5

TEXTPRO-KORTHANDLEIDING.

van Rudolf Kahl

Koedijk, Holland November 1990

Voor jullie ligt hier TEXTPRO 4.5, een van de omvangrijkste tekstverwerkers, die er voor onze 8-Bit-computer zijn. Omdat sommige functies niet helemaal duidelijk mochten zijn en de engelstalige handleiding 100 pagina's dik is, heb ik deze introductie inelkaar geknutseld.

Alle besturingsfuncties worden in 12 hulpschermen beschreven, die vanuit de EDITOR altijd oproepbaar zijn. Een opsomming van die hulpschermen vindt men onder de <HELP>-Toets.

HOOFD-HELPSCHERM

Dit scherm kan ook via <OPTION><?> worden opgeroepen. Het ? is de makrodefinitie van de <HELP>-Toets.

De overige hulpschermen vindt men onder <OPTION><1> t/m <OPTION><>>.

Om het een en ander wat te verduidelijken, ga ik de schermen stuk voor stuk even door.

TPHELP.1 is een opsomming van commando's die de werkwijze van de EDITOR bepalen en naar wens kunnen worden aangepast. De eigen setting kan met <SELECT><CTRL><S> naar disk worden geschreven als toekomstige programma-configuratie.

EDITOR-CONFIGURATIES

*<CTRL Y> bepaalt of een woord aan het einde van de regel wordt opgeschoven naar de volgende als het te lang is, of wordt afgekapt. De engelstaligen noemen dat "WORD WRAP".

*<CTRL N> schakelt tussen langzame Cursorbeweging en toetsherhaling en snelle.

*<SELECT><CTRL N> schakelt de toetsklik aan en uit.

*<CAPS> schakelt tussen GROOT en klein schrijven. De stand bij het saven van de config.file wordt bij het herladen aangehouden, zoals bij alle 'schakelaarstanden'.

*<CTRL B> verandert de achtergrondkleur.

*<SELECT><CTRL B> doet hetzelfde, maar in omgekeerde volgorde.

*<CTRL T> bepaalt de teksthelderheid.

*<SELECT><CTRL T> voor de omgekeerde volgorde.

*<CTRL O> schakelt zichtbaarheid van "valse" lege spaties aan/uit.

*<SELECT><CTRL O> doet hetzelfde met de RETURN-Tekens.

*<CTRL I> schakelt tussen invoeg- en overschrijf-modus.

*<SELECT><CTRL/+> voor versmallen van tekstschermb.
 *<SELECT><CTRL/+> voor verbreden van tekstschermb.

Men kan echter nog meer gegevens in een configuratiefile kwijt:

Om te beginnen, kan men zijn eigen printer codes voor automatisch gebruik in een configuratiefile save. Hoe men zijn printer codes noteert, wordt later besproken. Hoe een opsomming van eigen printer codes er in de praktijk uitziet, is te bekijken na het laden van de bestand 'PRINTER.DRV', een codeselectie voor de PANASONIC KX-P1081.

Om het programma de nieuwe codes te voeren, gaat men met de cursor naar het einde van een dergelijke codebestand en kiest <CTRL><W>(Waar is Cursor?).

Met <SELECT><CTRL S> kan men deze configuratie onder elke filenaam wegschrijven en later met <SELECT><CTRL L> weer laden. Voor automatisch laden bei programmastart, moet men dit wegschrijven onder de naam TEXTPRO.CNF, waar alle andere configuraties ook al inzitten.

*<CTRL ;> en <SELECT><CTRL ;> doorlopen in de infobalk een reeks van voorkeuze parameters die opnieuw kunnen worden bepaald.

En wanneer men bij het laden van het programma <SELECT> en <OPTION> ingedrukt houdt, komt men in een parameter menu, waarin men zelfs de commandotoetsen kan herbepalen.

Het zou in het kader van deze tekst te ver voeren alle parameter-gegevens door te lopen. Daarvoor dient nu die 100 pagina's dikke engelstalige handleiding. Bovendien zijn dit soort ingrepen niets voor de beginnende gebruiker van dit programma.

Daarom ga ik nu verder met pagina 2 van TPHELP.

CURSOR-BESTURING.

De cursor-besturingstoetsen worden voldoende beschreven in TPHELP.2; er valt hier weinig aan toe te voegen.

Verder dus met Scherm nr.3:

EDITOR-COMMANDO'S

*<CTRL J> herinstalleert de originele editor-voorkeuzes na verandering.

*<CTRL 2> Toon! Is alleen interessant vanuit een makro, om extra aandacht te schenken aan info-tekst of te plegen handeling.

*<CTRL U> Capaciteit-informatie; geeft aantal gebruikte (used) bytes, hoeveelheid vrije geheugenruimte en bytepositie van cursor. Is belangrijk voor deelsave: Save tot Cursorpositie.

*<CTRL></> (?) informeert over het aantal geschreven woorden.

*<CTRL><W> Waar is Cursor? Ook voor het inlezen van printercodebestanden.

*<CTRL><A> in "Text mode": verandert KAPITALEN in "onderkast"-lettertekens en omgekeerd.

In "ATASCII mode": verandert positief geschreven tekst in diapositief (invers) en omgekeerd.

*De "INVERS-Toets" is de Modusschakelaar.

*<SELECT><CTRL><F> voor het kiezen van de zoekfunctie.

*<CTRL><F> stuurt de cursor naar gezochte lettergreep (\$string).

*<SELECT><CTRL><C> voor het kiezen van de vervangfunctie.

*<CTRL><C> verandert het gekozen woord.

*<CTRL><G> zoekt en vervangt globaal vanaf de cursorpositie zonder bevestiging door de hele tekst heen.

*<CTRL><D> wist na vraag <S>=zin, <W>=woord, <P>=paragraaf of <F>=door zoekfunctie (SELECT/CTRL/F) gevonden lettergreep. De functie wist, maar houdt het gewiste in een buffer vast totdat de functie opnieuw wordt gekozen.

<RETURN> of een andere toets breekt de functie af.

*<SELECT><CTRL><D> zet ook de wisfunctie in beweging, wist echter niet de buffer maar voegt het nieuwe gewiste eraan toe.

*<CTRL><K> maakt de buffer leeg. Dat is nodig bij groot wiswerk, want de buffer kan slechts een beperkt aantal bytes aan. Om verder te kunnen wissen, moet de buffer eerst worden geleegd.

*<CTRL><R> kopieëert de bufferinhoud in de werktekst vanaf de cursorpositie. Op die manier kan men tekst verplaatsen.

*<SELECT><CTRL><U> wist alle tekst links van de cursor tot aan het tekstbegin.

*<SELECT><CTRL><V> wist alle tekst vanaf de cursor tot teksteinde.

*<CTRL><CLEAR> wist na bevestiging met "Y" ALLE tekst in de editor. Weg is weg!

*<SELECT><CTRL><X/Z>. De één schakelt het beeldscherm uit, de ander weer aan. De functie is bedoeld om inbranden van tekst te voorkomen als men een tijd niet werkt, maar de computer en monitor/tv aan wil laten staan, echter ook bedoeld om makrofuncties te bespoedigen omdat beeldopbouw even achterwege kan blijven. Tekst in het geheugen blijft daarbij onaangetast.

Twee functies zijn hier niet genoemd:

*<SHIFT><INSERT> voor de creatie van open ruimte van 255 spaties; handig voor het invoegen van tekst in grote tekstfiles, waarbij de Insert mode te langzaam wordt. Dat werkt echter alleen op die manier als men dan ook in overtype modus schrijft.

*<SHIFT><DELETE> om dat soort open ruimtes weer te sluiten. Deze functie wist alleen lege spaties.

Deze twee functies zijn heel praktisch bij het vertalen van teksten als men de te vertalen tekst al op disk heeft staan.

Zover dus helpscherf 3, verder met Nr.4:

SPECIALE FUNKTIES

<"INVERS"/"ATARI">Toets schakelt, zoals gezegd, tussen tekst- en ATASCII-modus.

TEXTMODUS:

*<SHIFT><TAB> voor het invoeren van de tabulatorwijdte.
 *<CTRL><TAB> schuift de tekst vanaf de cursor een tab-breedte naar rechts op; cursor blijft waar hij is.

ATASCIIMODUS:

*<CTRL><W> WAT is Cursor?: Geeft decimale waarde van teken onder cursor aan (infobalk).

*<CTRL></> (?) voor informatie over decimale "Hi-Lo"-waarde van \$string.

*<SELECT><CTRL></> voor waardeopgave van \$string onder cursor, "Lo-Hi"-format.

Alleen interessant voor programmeurs.

*<SHIFT><TAB> voor invoer van decimaalwaarde van ATASCII-teken. Je typt de decimale waarde en het programma zet het teken neer. Ook alleen voor "fijnproevers".

*<CTRL><TAB> herhaalt een ATASCII-teken dat eerder met <SHIFT><TAB> of <CTRL W> gedefinieerd werd. Met de cursor-besturingstoetsen en <CTRL><TAB> afwisselend, kan een reeks tekens worden neergezet; naar rechts en naar onderen echter alleen als er van tevoren met <SHIFT><INSTERT> ruimte is gemaakt.

Met <SELECT><CTRL><-,=,+,> (cursor-besturing) kan men hele lijnen van eerder gedefinieerde ATASCII-tekens trekken, ook vertikaal dus. Handig voor kaders van CTRL-tekens in basic listings.

*<CTRL><A> verandert, zoals gezegd, positieve tekst in diapositief (invers) en omgekeerd.

Zover over de Tekst/ATASCII-Modus.

*<CTRL><CAPS> schakelt de controlfunctie aan en uit ("Command on" / "Command off"). In de uit-stand vervallen dus de commandofuncties van de control-toetsen voor het achterelkaar schrijven van b.v. grafische tekens, die anders alleen via <ESC> bereikbaar waren.

DOS-FUNKTIES

In TEXTPRO kan men op drie manieren de DOS-funkties aanspreken:

> Met <CTRL M> in het DOS-Menu:

* De PIJLEN duiden op de cursor-besturingstoetsen, waarmee men ZONDER <CTRL> de desbetreffende bestand kan aanwijzen.

* Het LADEN gebeurt met <CTRL><L>(Load)
en het WISSEN van een bestand met <CTRL><D>(Delete).

* Met<CTRL><X>(XIT) springt men vanuit het programma naar DOS. Terugsprong in het programma is mogelijk via de DOS-functie "Run at Address". Het startadres van deze versie van TEXTPRO is 6F00.

* <S>sorteert de directory alfabetisch of naar extender.

* <U>/<L> voor de schrijfbeveiligingsfuncties (Unlock,Lock).

* <ESC> doet hetzelfde als <RETURN>, is dus eigenlijk een beetje overbodig.

* <F>formatteert een diskette in gebruikte drive maar vraagt wel om bevestiging.

* Met<R>(Rename) kan men de aangewezen bestand herbenoemen en met <C>(Copy) ergens heen kopieëren.

* <V>(View) vertoont aangewezen bestand in "listing"-vorm. Het door"scrollen" kan daarbij worden uit- en aangeschakeld met <CTRL><1>.

* <M>(Mask) zet een wildcard-selectie in werking. "*.DOC" selecteert b.v. alle bestanden met de eindig ".DOC". Om weer alle bestanden in beeld te krijgen, typt men "*. *" na het "mask"-commando.

* Een andere directory krijgt men na het intypen van de drive nummer. Zo kom je bij XE-toestellen b.v. met "8" in de RAMdisk.

Vele DOS-funkties zijn ook vanuit de editor aan te roepen. Welke dat zijn, vinden we op Helpscherm nr.5:

DOS-FUNKTIES vanuit EDITOR

* <CTRL><L> voor het laden van bestanden, standaard uit D1: Het programma laadt elk soort bestand vanuit de editor vanaf cursor- positie ongeacht lengte of soort. Als de tekst de werkgeheugen- capaciteit overscheidt, vertoont de infobalk de tekst:"Linked load".

Men kan de rest van de tekst elk moment naladen als men direct achter de filenaam de toevoeging ",C" plaatst. Daarvoor moet men natuurlijk eerst ruimte hebben gemaakt door een deel van de tekst ergens heen te saven. Dat houdt in dat men de tekst eerst bewerkt en eventueel in handzame stukke zaagt. Dan gaat men naar een geschikte plek (einde paragraaf of zo) en typt <CTRL><U>(Used Bytes). Het programma ontoudt de cursorpositie. Nu

kan men de handel wegsaven met achter de filenaam.ext het aanhangsel ',C'. Vervolgens kan men de tekst vanaf die plek wissen met <SELECT><CTRL><U>. Dan gaat men met <CTRL><E> naar het einde van de overgebleven tekst en kiest <CTRL><L>. Men hoeft de filenaam niet meer te typen maar kiest <SELECT><I>, want het programma heeft ook de filenaam onthouden. Nu typt men zelf nog de toevoeging ",C" (natuurlijk ZONDER ") vóór het <RETURN>. De rest van de bestand wordt nu van de diskette nageladen.

* <CTRL><L>"*,*,D" typt men voor het laden van de directory.

* <CTRL><S> = Save-commando.

<CTRL><S>"FILENAME.EXT,A" voor het aanhangen van tekst aan bestaande files.

<CTRL><S>"FILENAME.EXT,C" voor het saven van tekst tot aan de cursorpositie (na <CTRL><U>).

<CTRL><S>"FILENAME.EXT,Z" hangt tekst tot aan cursorpositie aan bestaande bestand aan, combinatie van ",A" en ",C".

* <SELECT><L> na <CTRL><S> voor het automatisch invoeren van naam van eerder geladen bestand.

* <SELECT><CTRL><Q> kopieëert tekst van disk overal heen. De helpschermen worden op deze manier getransporteerd.

* <CTRL><V> voor het laden van een makrobestand.

* <CTRL><X> = Afsprong naar DUP.SYS.

Van daar kan men terug in het programma via "Run at Address" 6F00. De tekst in het geheugen blijft bij deze activiteiten bewaard.

PRINTERCODES

Hierbij onderscheiden wij DIRECTBESTURING en OPMAAKTEKENS.

De onderscheid tussen die twee ligt in eerste instantie in de schrijfwijze:

DIRECTBESTURINGSTEKENS schrijft men invers KAPITAAL,
OPMAAKTEKENS schrijft men invers klein.

TEXTPRO werkt het gemakkelijkst met EPSON-compatible printers. De later opgesomde printer codes zijn gemaakt voor de PANASONIC KX-P1081 maar werken grotendeels ook voor EPSON FX80, STAR en GENERAL ELECTRIC.

Voor de DIRECTCOMMANDO'S kent het programma enkele standaardcodes; zie Help scherm nr.6:

Deze codes hoeft men dus niet meer te definieëren, tenzij de eigen printer met andere parameters werkt. Die tekens worden altijd dáár in de tekst verwerkt waar ze in werking zullen treden. Oorspronkelijk werd de invers [I] als ESC (27) gedefinieëerd, maar in mijn eigen codes staat de [I] als I (aan) en de 27 heb ik onder de [^2] (ESC,SELECT CTRL 2) gezet.

Voorbeeld:

Bij de opmaaktekens op Help scherm nr.8 staat [u] als schakelaar voor onderstreepte tekst. De programmeur heeft het

onderstrepen echter in combinatie met een BACKSPACE gedefinieerd, een achterlijke zaak waar de printer niet blij mee is. Gelukkig kent de EPSON het onderstrepen ook na een carriage return zonder line feed. Daarvoor is de code: "27,45,1"(aan),"27,45,0"(uit). Dat ziet er als geschreven code als volgt uit:

[(^2)U1] vóór de te onderstrepen tekst en ...[(^2U0] daarna. Maar dáárvoor moet men het programma eerst duidelijk maken dat men deze combinatie voor het onderstrepen heeft gekozen. In eerdere versies van TEXTPRO, deed men dat aan het begin van elke tekst en wel als volgt:

```
"[^2]=27 [U]=45 [1]=1 [0]=0 e.z.v."*
```

*(Cijfers tussen [] zijn invers geschreven en ^ is hier het Ctrl-symbool).

In deze versie van het programma, hoeft men de printer codes slechts eenmaal te definieëren, zoals b.v. in de bestand "PRINTER.DRV".

In een dergelijk bestand, gaat men met de cursor naar het einde van de 'tekst' en kiest <CTRL><W>(Waar is Cursor?). Op dat moment kent het programma alle besturingscodes voor de eigen printer. Deze gegevens kan men met <SELECT><CTRL><S> onder elk soort naam als CNF-bestand op diskette zetten. Men kan het geval echter ook de naam "TEXTPRO.CNF" geven, want dan worden de gegevens bij programmastart automatisch meegenomen.

Waar ik het nodig acht, zal ik nog extra op de verschillende tekens ingaan.

Helpscherm nr.7 toont mijn eigen besturingscodes voor de PANASONIC KX-P1081 printer.

Op deze plek moet ik even een persoonlijke noot kwijt: Hoewel ik de meeste codes zelf heb gedefinieerd, vind ik ze in de tekst niet altijd praktisch. Veel codes maken de tekst in het geheugen niet echt leesbaar. Daarom heb ik een tweede definitie, een soort "schrijfdefinitie" bedacht die wat minder storend oogt. Bovendien blijven alle "ESC/CTRL-tekens" gewoon leesbaar en dáár was het me in eerste instantie om te doen. Ik schrijf also eerst de besturingscodes en speciale tekens op de leesbare manier. Na het schrijven van de tekst op die manier, save ik de zaak in deze vorm. Als ik de tekst wil printen, stuur ik eerst de makro PRINTER.MAC op hem af. Deze makro zet de schrijfdefinitie van de besturingscodes om in de echte printer codes. Maar wie dat te omslachtig vindt, moet gelijk de juiste tekens op de juiste plaats zetten.

Als we Helpscherm nr.7 nog eens bekijken, dan zien we links mijn schrijfnoteering, daarnaast de engelse term, dan de decimaalcode van de PANASONIC en helemaal rechts de eigenlijke besturingscodes.

Ik heb bewust de engelse benaming van de functies aangehouden omdat praktisch alle printerhandleidingen engelstalig zijn gehouden. Eventjes vertalen, van boven naar beneden: Onderstrepen, cursief (schuin), vet, dubbelprint, hoogschrift, laagschrift, einde hoog-/laagschrift, geproportioneerd; grof ELITE, grof PICA, fijn PICA, fijn ELITE, éénrichtingprint, stap achteruit en IBM Graphics 2. Daaronder grafische en speciale tekens die met

<ESC><CTRL> worden geschreven. Deze tekens zijn opgeslagen in de bestand TEXTPRO.FNT die met elke fonteditor kan worden bewerkt. TEXTPRO werkt met elk gewenst letterfont, hoewel zich dat uiteraard tot de editor beperkt. Bij het printen van het spul is men, jammer genoeg, aangewezen op en beperkt tot de mogelijkheden van de printer.

Het mag duidelijk zijn dat men deze printer codes naar eigen inzicht zelf omdefinieëren kan en wellicht zelfs wel móét.

De speciale tekens, zoals b.v. de ë, heb ik in IBM Graphics 2 format gedefinieert, omdat bij mijn printer dáár de meeste tekens te vinden waren. Dat zal bij andere printers ongetwijfeld anders zijn. Daarom is het van het grootste belang dat men zijn eigen besturingscodes definieert. Om daarbij te helpen, heb ik de makro INSTALL.MAC geschreven die met <OPTION><I> wordt opgeroepen. Men hoeft alleen de opdrachten in de infobalk te volgen. Daarna moet de makro PRINTER.MAC aan de nieuwe tekens worden aangepast.

Voor de gelukkige eigenaars van een PANASONIC KX-P1081 nog een opmerking: IBM GRAPHICS 2 wordt met 27,109,3 aangesproken. Deze code hoeft men slechts éénmaal in de tekst voluit te noteren. In dat geval wordt ë 27,109,3,137, in schrift: "^2[98ë]" (ESC CTRL 2, SELECT 9, SELECT 8, ESC SELECT/CTRL E), of in mijn eigen schrijfvorm: "(<ESC>)ë"(<ESC><ESC><ESC><CTRL><E>). Bij het volgende speciale teken, hoeft men alleen de code voor het teken te schrijven, in dit geval <SELECT>ë (137) of <SELECT>i (139)...

EPSON-compatible printers zonder IBM Graphics Standaard definieëren hun speciale tekens meestal op een manier die eigenlijk te stom voor woorden is. Je kan daaraan aflezen dat de americanen inderdaad nooit iets van Europa begrepen hebben. Daarom hebben ze de speciale tekens in landen verdeeld, inplaats van gewoon te kijken waarin de speciale tekens verschillen van de gewone. Zo vindt je ook bij de PANASONIC die stomme verdeling in 10 landengroepen. Nederland staat daar natuurlijk niet bij omdat men in America nog steeds denkt dat Stockholm de hoofdstad van België is. Wil je een ë printen, dan kan je voor de trema (de puntjes) zowel bij "France" als bij "Spain" terecht. De toegangscode voor de "International Character Set" is 27,82,n, waarbij "n" het landnummer is, in dit geval 1 of 7. Om de puntjes echter op de e te krijgen, moet men er een backspace (8) achter zetten. ë ziet er dan als code als volgt uit: e 8,27,82,1,126. Dat ziet er bij de i echter niet uit. Daarom werk ik dus uitsluitend met de IBM Graphics mode, die de meeste professionele epson-compatible printers wel kennen.

Een opsomming van speciale tekens met hun schrijfwijze en hun printerdefinitie staat op Help scherm nr.12.

De OPMAAKTEKENS zijn door het programma voorgedefinieerd. Zij bepalen in welke vorm de tekst naar de printer wordt gestuurd. Die vorm vindt men terug als men de tekst naar de diskette print en dan later weer laadt. In tekstverwerkers die geen opmaaktekens kennen, zoals STARTEXTER, wordt de tekst in de editor al voor de printer geformatteerd. Voordeel: men ziet precies wat er op papier komt te

staan en waar. Nadeel: Je bent een hoop geheugen- en diskruimte kwijt aan lege spaties. TEXTPRO definieert deze codes als kleingeschreven invers lettertekens. Codes voor de paginaformattering staan aan het begin van de tekst. Codes voor de regel- of letterformattering daarentegen, kunnen overal in de tekst staan.

Helpscherm nr.8 toont de opmaakcodes met daarachter de programmatige voorkeuzewaardes. Deze waardes kunnen worden veranderd. Om de computer te laten weten hoe de nieuwe waardes zijn, schrijft men ze aan het begin van de tekst of in ieder geval voordat ze in werking moeten treden. Deze parameters schrijft men als volgt:

[invers teken] onmiddellijk daarachter het getal, dan een enkele lege spatie en het volgende teken: "[l]3 [r]77 ..."

De meeste tekens zullen geen probleem vormen, maar er zijn tekens bij die méér informatie behoeven dan in het bestek van een helpscherm mogelijk is, vandaar dit overzicht:

```
# = Getaltekens; txt = Tekstinvoer.
* [b]# aantal schrijfregele; standaard: 58.
* [d]# aantal lege regels; worden bij het regeltotaal
  opgeteld.
* [f]txt Voetregel; afsluiten met <RETURN>.
* [g]Dx:FN.EXT<RETURN> "Gaaf" naar volgend bestand. De
  parameters worden vastgehouden.
  [g]DEV:PATH>FILENAME<RETURN> voor SPARTADOS-gebruikers.
* [h]txt Header= Kopregel, invoeren net als voetregel.
* [i]txt Non-print informatieregel; afsluiten met <RETURN>.
* [j] schakelt voorkeuze uit, b.v. i.v.m. "Linefeed y/n".
* [k]# stuurt niet getelde lege regels naar de printer.
* [l]# linker marge; standaard: 5.
* [m]# marge voor 1 regel opheffen of op nieuwe waarde
  zetten.
* [n](#) Nieuwe pagina. Zonder getal onmiddellijk; met getal
  bij meer of gelijk aantal overblijvende regels tekst.
* [o]# Overprinten per letter met backspace. Getal is
  decimaalwaarde van asciiteken; standaard:CHR$=95 "_". Deze
  parameter bepaalt slechts het overprintteken, [invers u] voert de
  opdracht uit.
* [p]# Paginalengte; standaard: 66 (11 inch).
* [q](1/0) Rechts uitlijnen aan/uit. Voorkeuze: 0.
* [r]# Regellengte; Voorkeuze: 75.
* [s]# Regelspatie (aantal regels). Voorkeuze: 1.
* [t]# Bovenmarge (Top). Voorkeuze: 5.
* [w] Printonderbreking voor het inleggen van een nieuw vel
  papier; voorkeuze=uit. Wanneer in functie, schrijft het programma
  in de infobalk: "Insert sheet, PRESS ANY KEY".
* [x]# Papierbreedte, aantal spaties;
  standaard-voorkeuze:80(Pica). 40= Pica dubbelbreed ezv., b.v. te
  gebruiken in combinatie met [c].
* [y]# Z-Marge: Extra marge links op met [z] aangegeven regel;
  standaard-voorkeuze: 5 = [l], wordt met [z] in werking gesteld.
* [$]# Beginpaginanummer; standaard: 1.
* [?]# begint te printen met pagina:...(#).Standaard: 1.
```

```

*      [&]# Stopt met printen op pagina:...(#).
*      [!]# Pagina's overslaan. (1 print elke tweede pagina, 2 elke
*      derde.)
*      [+]# aantal regels bij het huidige aantal optellen.
*      [-]# aantal regels van het huidige aantal aftrekken.
*      [c] Regel centreren.
*      [e] Regel rechts uitlijnen.
*      [z] Regel extra laten inspringen met de waarde [y].
*      [u] onderstrepen in overprintroutine met backspace.
(Wanneer men de definitie "[<2>U1]/[<2>U0]" voor het onderstrepen
gebruikt, moet men de hier aangegeven vorm [invers u] niet
gebruiken, het zij dan als zuivere schrijfvorm in combinatie met
[invers o] of voor het onderstrepen van enkele letters.)

```

TEXTPRO MAKROFUNKTIES

Er zijn twee soorten van makros's:
De Tekstmakro en de Commandomakro.

Een TEKSTMAKRO is een tekst, die men vaak gebruikt en daarom als een apart bestand heeft opgeslagen (briefhoofd e.d.).

Een COMMANDOMAKRO is een zelfgeschreven miniatuurprogramma binnen de mogelijkheden van de tekstverwerker, een soort van toegevoegde subroutine, waarmee men de werkwijze van het programma kan automatiseren. Het lesprogramma INTRO.MAC is een combinatie van beide.

Het principe van de commandomakro is simpel:
ELK CONTROL- EN SELECT/CONTROL-COMMANDO KAN IN EEN MAKRO WORDEN VERWERKT. EEN MAKRO IS IN FEITE EEN SAMENVOEGSEL VAN DEZE, AANGEVULD MET SPECIALE MAKRO-COMMANDO'S.

Samenhorende makro's bundelt men in makrobestanden, herkenbaar aan de extender ".MAC". Een makrobestand mag niet langer zijn dan ongeveer 1800 tekens.

Makro's worden opgeroepen via de OPTION-toets in combinatie met een keuzetoets die de makro bepaalt.

Voorbeeld: Ik wil het saven naar D2 iets vereenvoudigen.
Eerst bepaal ik de keuzetoets, laten we zeggen "s". Wij schrijven "s[invers =]. Daarmee hebben we bepaald dat het hier om een makro gaat en dat de makro loopt onder <OPTION><S>. Onmiddellijk achter "s=" beschrijven we vervolgens de saveroutine zoals die in de regel afloopt. "CTRL S" schrijft men nu <ESC><CTRL><S>(toetsencombinatie) en dat ziet er dan als volgt uit: β. Na dit commando moet men in de infobalk "D:" veranderen in "D2:", dus typt men <ESC>, wat het ASCII-teken 126 produceert en er ongeveer zo uitziet: "<". Daarachter typt men "2:". Klaar! De makro waarmee men naar D2 savet, ziet er ongeveer aldus uit: "s[=]β<2:", waarbij we ons het =-teken invers moeten voorstellen. Wanneer men deze makro nu savet in een makrobestand, laten we zeggen in "DRIVE.MAC" en men laadt de makro via het <CTRL V>-commando en kiest dan <OPTION><S>, dan staat er in de infobalk: "SAVE>D2:" en wacht het programma braaf op de filenaam en <RETURN>.

Er zijn in TEXTPRO echter nog een aantal commados die alleen via makro's ter beschikking staan. Een lijst ervan staat in Helpscherm nr.9.



Enkele voorbeelden:

([] geeft een invers-teken aan.)

- * Met [f] (ESC/SEL/CTRL/G) kan men van een makro naar een andere springen ([f]s).
- * Met [õ] (E/S/C/P) springt men naar een makro in een andere makrobestand.([õ]\$õINTRO.MAC)(õ is het laad-makro-commando). Na de makrofilenaam typt men natuurlijk ook een <RETURN>.
- * Met [ú] (E/S/C/Y) en [.] (E/S/C/M) schrijft men tekst in de infobalk,
a tot aan de volgende toetsaanslag,
b definitief.
- * Met [il] (E/S/C/I) activeert men een invoermodus als bij een database. Met <RETURN> sluit men elke invoer af.

Op zich is het schrijven van commandomakro's geen kunst als men met het verloop van de programmaroutines vertrouwd is geraakt.

Helpscherm nr.10 geeft een opsomming van voorgeprogrammeerde makro's. Daarin kan men b.v. zien dat de eerder beschreven save-makro al bestaat, maar onder <OPTION><CTRL><S> is opgeborgen.

Helpscherm nr.11 (<) geeft een opsomming van voorbewerkte makrofiles:

Omdat deze makro's eigenlijk een groot deel van de functies van het programma TEXTPRO op zich uitmaken, wil ik ze even kort gaan beschrijven. Sommige van die makro's zijn van oorsprong van de makers van het programma voorgeprogrammeerd. Een van die oorspronkelijke makro's vindt men in het bestand MAILMERGE.MAC. De meeste makro's die ik zelf heb geschreven, zijn bedoeld, om bepaalde tekortkomingen van het programma t.o.v. andere tekstverwerkers te verzachten, zoals het aftellen van spaties om aktuele regellengtes uit te meten e.d.. Een nadeel van TEXTPRO is namelijk o.a. dat de editor niet op 80 spaties kan werken en de tekens op de regel niet telt.

 MAKROBESCHRIJVING HELPSCHERM NR.10/11

Onder <OPTION><0> en <OPTION><<> (CLEAR) vindt men een opsomming van voorgedefinieerde makro's die ik even aan een korte beschrijving zal blootstellen:

<OPTION>...

<\$> is een "autorun-makro". In TEXTPRO, wordt deze makro bij programmastart automatisch uitgevoerd. In dit geval activeert hij START.MAC, die ervoor zorgt dat de hulpfiles naar de ramdisk worden getransporteerd. Bij bezitters van een gewone XL vervalt deze makrofile en wordt slechts de hulpfileoverzicht naar het beeldscherm gekopieerd.

<#> is het teken voor de "Startmakro", niet te verwisselen met de eerder genoemde. Dit teken activeert de <START>-toets. In dit geval heb ik er de onschuldige functie van een spatienummering in de infobalk onder opgeborgen. Deze spatienummering blijft zichtbaar totdat het programma een ander verhaal aan ons kwijt wil. Daarna verschijnt er weer de filenaamaanduiding. De <START>-toets brengt dan weer de nummering in beeld.

<?> = <HELP>. Dit teken activeert zowel het vraagteken alsook de <HELP>-toets. Hiermee wordt het helpfileoverzicht naar het scherm gekopieerd.

<1>-<>> Deze toetsen kopieëren de helpfiles naar het beeldscherm. Tekst in het geheugen blijft daarbij onaangetaast.

<TAB> Spatietelling per spatie. TEXTPRO heeft het probleem dat het van zich uit geen spatietelling kent. <CTRL><W> informeert alleen over de cursor- positie per pagina en regel en is bovendien erg traag. Daarom heb ik deze telmakro geschreven die na <OPTION><TAB> op de cursorpositie begint te tellen (cijfers in de infobalk). De telling begint altijd bij "1", ongeacht de positie van de cursor. De routine telt tot 80 in springt dan naar TEXTPRO.MAC terug. Maar men kan de functie op elk moment met <BREAK> stoppen en moet dan echter met <OPTION><.> naar TEXTPRO.MAC terug omdat de routine vanwege zijn lengte in een aparte makrofile (COLOM.MAC) is ondergebracht.

<SPATIETOETS> telt een regel van 67 spaties af. De maat 67 is vrij willekeurig. Iedereen kan die maat naar eigen smaak aanpassen door in TEXTPRO.MAC bij de "lege" makro met <CTRL> wat pijlen weg te halen of er met <ESC><CTRL><*> een paar bij te maken en het eindgetal te veranderen. De zin van deze makro is het uitmeten van een print-regel om de gebruiker in staat te stellen de tekst te formatteren en aan het einde van een regel woorden doormiddel van een koppelteken af te breken. Op deze manier is het zelfs mogelijk, bij rechtstlijnende blokttekst de spaties tussen de woorden te bepalen. Je kan aan het einde van elke op deze manier gedefinieerde regel een RETURN plaatsen of de tekst voor de volgende regel een paar spaties opschuiven om zeker te zijn dat de printer ze niet alsnog op de verkeerde regel propt.

<=> is een "Scroll"-makro. De cursor fietst hier een beeldscherm-



hoogte langs de tekst omlaag. De intro-makro werkt met deze functie.

<q> "Memomakro". De functie van deze makro is het oproepen van een memoscherm waarin notities over een bepaald onderwerp zijn vastgelegd die onder de filenaam "MEMO" naar disk en eventueel de ramdisk zijn geschreven. De tekst wordt op dezelfde manier ingelezen als de gewone helpschermen, de tekst in het geheugen heeft er dus geen last van.

<p> Print-preview simulatie, inzoverre dat op 40 spaties mogelijk is. De functie vraagt om regelbreedte en beginspatie.

<CTRL><L> voor het laden van tekst uit D2 vanaf de editor.

<CTRL><S> save naar D2.

<!> laden van de RAMdisk (D8:).

<"> naar de RAMdisk save.

<*> savet eerder geladen tekst terug naar bron van herkomst; een van de meestgebruikte makro's. Opdat men de filenaam nog kan veranderen, wacht de makro met het plaatsen van RETURN totdat men zelf met RETURN de filenaam bevestigt.

<l> voor het vertonen van filenaam en drive van geladen tekst. Alleen noodzakelijk wanneer er andere tekst in info staat.

<CTRL><Q> kopieëert een bestand vanaf de RAMdisk overal heen.

<x> werkt samen met...

<z> merkt Cursorpositie in de tekst en savet hem onder "D8.1" naar de RAMdisk.

<x> doet hetzelfde, maar savet de tekst onder "D8.2" naar de RAMdisk, transporteert de tekst "D8.1" van de RAMdisk naar de editor, herbenoemt D8.2 in D8.1 en wist het cursor-merkteken in de editortekst. Deze routine is bedacht voor een dubbelscherm-simulatie. Voor een snelle tekstwissel op deze manier is echter een computer met RAMdisk nodig.

<.> = Einde speciale makro (makrofile) en terug naar TEXTPRO.MAC.

<c> Schrijft de Panasonic Printer codes op het scherm. Niet meer zo belangrijk, sinds het programma de codes in CNF-files bewaart.

<w> voor het omwisselen van twee woorden die in verkeerde volgorde staan. Cursor op de eerste letter van tweede woord zetten.

<-> doet hetzelfde met twee tekens.

 is de briefmakro die het mogelijk maakt een briefhoofd in de tekst te integreren, een adres op te roepen en een datum in te voeren. Daarna schrijft hij ook nog "Betr.:" en wacht op commentaar, om het geheel dan na RETURN te onderstrepen en op de rest van de brief te zitten wachten, die men wellicht al als ongeformatteerde tekst ergens op schijf heeft staan of zelfs met een andere tekstverwerker heeft geschreven, zoals b.v. met STARTEXTER voor der paginaformattering of een andere woordprocessor aan die men gewend is. TEXTPRO leest

praktisch alle ASCII-files en schrijft ze ook als zodanig weg. Het mag duidelijk zijn dat deze makro erom vraagt om aan de eigen smaak te worden aangepast.

<CTRL><P> is de PRINTERMAKRO die een geschreven tekst, zoals deze, op geschreven opmaakcodes en speciale tekens naloopt en zorgt dat de juiste printer-besturingscodes worden geplaatst. Hij werkt nu met de besturingscodes van de PANASONIC KX-P1081. Daarom is het van groot belang om die codes met de installatiemakro (<OPT><CTRL><I>) voor de eigen printer aan te passen. Vergelijk alvast de Helpschermen Nr.6,7,8,en 12 met de gegevens uit jouw printerhandleiding.

<CTRL><I> is de Installatiemakro waarmee de printer-besturingscodes aan de eigen printer kunnen worden aangepast.

<CTRL><T> in een ex-printmakro die eens werd geschreven om de van PRINTER.MAC ingevulde codes weer om te zetten in geschreven tekst. Deze makro moet voor gebruik eerst grondig worden gechecked.

<CTRL><*> heet "STARTEXT.MAC" en vertaalt STARTEXTER-files in TEXTPRO-format. Om met deze makro te kunnen werken moeten bezitters van STARTEXTER de bestand "T1" en "STARFORM.MAC" op hun STARTEXTER programmadisk kopieëren. Men typt een tekst in STARTEXTER (b.v. vanwege zijn formatterings-functie) en formatteert hem op printregelbreedte nadat men de paragrafen heeft gemarkeerd. Met "Blocksatz" kan men de tekst zelfs rechts uitlijnen. Daarna kiest men opnieuw "Absätze markieren". Dan moet men met STARFORM.MAC de STARTEXTER koppelteken in standaard koppelteken en de STARTEXTER RETURNS in standaard RETURNS (invers ESC) omzetten. Deze tekst kan door TEXTPRO worden gelezen en met STARTEXT.MAC naar het eigen format worden gereformatteerd. Waarom niet gewoon in STARTEXTER printen? Dat programma formatteert zijn tekst in de vorm waarin andere programma's naar diskette printen. Dat betekent dat einde regel altijd einde regel is. Bovendien kan het programma zijn "grafische" tekens niet printen, het zij dan in grafische modus waardoor er verschil gaat ontstaan tussen de eene letter en de andere, wat er niet zo stijlvol uitzielt. Daar komt nog bij dat ik een miereneuker ben! Deze makro is dus alleen voor mede-miereneukers! Soortgelijke makro's kunnen ook voor andere tekstverwerkers worden gebouwd, b.v. voor ATARIWRITER.

<t> Is de telefoonklapper. In de file TELE.DAT kan men alle belangrijke telefoonnummers opslaan en met <OPT><T> elk moment oproepen.

<OPT><CTRL><=> stuurt de cursor naar gezocht nummer.

<a> is de adressenmakro, een soort van primitieve database. De makro kent een invoer- en een zoekgedeelte.

<h> transporteert een speciaal Helpscherm naar de RAMdisk.

<HELP> roept het Helpscherm daarna op.

<START> voor het invoeren van nieuwe adressen. De invoermodus heeft beperkte editorfuncties: geen cursortoetsen, alleen SPATIE en DELETE.

<+> voor het invoeren van nog meer adressen.

<s> voor het zoeken van een adres onder naam of deel\$string. Deze functie is schrijfwijzebepaald. Daarom is het van belang, bij het invoeren een strak systeem te hanteren.

<OPT><SPATIE> gaat naar betreffend adres en isoleert hem van de rest van de tekst.

Men kan deze makro nog naar eigen smaak uitbreiden met printfuncties e.d. Vroeger printte hij mijn etiketten maar hij werd als makro een beetje topzwaar. Tegenwoordig heb ik alle adressen in enkele tekstmakro's opgeslagen, soms zelfs als etiket. Dat bleek toch eenvoudiger.

Zo, dat was het, wat mijn uitleg van TEXTPRO aangaat. Mochten er hier en daar wat kleine foutjes zijn ingeslopen, dan vraag ik hierbij om vergeving.

INTRO.MAC zal een demonstratie hebben gegeven wat er met deze tekstverwerker mogelijk is. En als we bedenken dat de basis voor dit programma een andere woordprocessor is geweest, namelijk SPEEDSCRIPT van Charles Brannon, dan moeten we de heren Collins en Riche nageven dat ze knap programmeerwerk hebben geleverd, ook al zullen er velen zijn die er toch nog deze of gene functie in hadden willen zien. Maar als men dan bedenkt dat het hier om een PD gaat, terwijl soortgelijke programma's op de markt honderden guldens kosten, dan moet men vooral niet zeuren!

Ik hoop tot besluit dat het me is gelukt dit programma aan de nieuwe gebruiker duidelijk te maken. Bedankt voor je geduld...

Koedijk, November 1990 Rudolf Kahl.